

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי כ"ח בחשוון תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

סוטה - ט"ו

1. 'כל המנחות טעונות שמן ולבונה'. וקשה, שהרי לגבי מנחת חוטא נאמר לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה. כיצד א"כ יש לפרש את המשנה?
 א. כל המנחות טעונות שמן ולבונה ובאות מן החיטין ובאות סלת.
 ב. מנחת חוטא אף על פי שאינה טעונה שמן ולבונה - באה מן החטין ובאה סלת.
 ג. מנחת העומר אף על פי שהיא באה מן השעורין - טעונה שמן ולבונה ובאה גרש.
 ד. וזו [מנחת סוטה] אינה טעונה לא שמן ולא לבונה ובאה מן השעורין ובאה קמח.
2. אלו טעמים אמר ר' שמעון בענין קרבן החוטא?
 א. בדין הוא שתהא מנחת חוטא טעונה שמן ולבונה, שלא יהא חוטא נשכר, והטעם שמ"מ אינה טעונה, כדי שלא יהא קרבנו מהודר.
 ב. בדין הוא שתהא חטאת חלב [חטאת רגילה] טעונה נסכים, שלא יהא חוטא נשכר, והטעם שמ"מ אינה טעונה, שלא יהא קרבנו מהודר.
3. חטאתו של מצורע ואשמו טעונין נסכים, לפי שאין באין על חטא. כיצד מתיישב עם דברי רבי יונתן: על שבעה דברים נגעים באין וכו'?
 יסורים ובשת של נגע כפרו לו על אותו חטא, וקורבנו בא להתירו באכילה ולא לכפרה.
 ומה שחטאת נזיר אינה טעונה נסכים, כיון שסבר כרבי אלעזר הקפר, שאמר: שנזיר חוטא הוא.
4. כיצד הביא רבן גמליאל את טעמו?
 שמע את ר' מאיר מפרש 'היא האכילתו מעדני עולם לפיכך קרבנה מאכל בהמה'
 אמר רבן גמליאל - זה מובן בעשירה, אבל מה תאמר בעניה שלא האכילתו מעדני עולם.
 אלא, הניחו לי ואדרשנה כמין חומר, כשם שמעשיה מעשה בהמה, כך קרבנה מאכל בהמה.
5. משנה - כיצד המשך סדר השקאת הסוטה?
 א. היה מביא פילי [כוס מים] של חרס, ונותן לתוכה חצי לוג מים מן הכיור. לר' יהודה: רביעית - כשם שר' יהודה ממעט בכתב, כך ממעט במים.
 ב. נכנס להיכל ופנה לימינו, [כל פניות שאתה פונה יהיו לימין] ומקום היה שם ברצפה, אמה על אמה, וטבלא של שיש וטבעת היתה קבועה בה כשהוא מגביה, ונוטל עפר מתחתיה ונותן עפר בכוס, כדי שיראה על המים, שנא' ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים.
6. ר' ישמעאל סובר שצריך שהפילי תהיה חדשה. מה טעמו?
 א. להו"א - גזירה שוה כלי ממצורע, והמקור במצורע שצריך חדשה 'ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים', כשם שהמים חיים שלא נעשתה בהן מלאכה, כך גם בכלי.
 ואכן למדים משם גם שצריך בסוטה מים חיים, וכפי שהביא ר' יוחנן: מי כיוור - לרבי ישמעאל: מי מעיין הן, לחכמים: משאר מימות הן.
 ונדחה - יש לפרוך הגזירה שוה: מה למצורע שכן טעון עץ ארז ואזוב ושני תולעת.
 ב. אלא אמר רבה - 'בכלי חרס', כלי שאמרת לך כבר [לגבי מצורע].
7. רבא: גם לתנא דמשנתנו שמכשיר כלי ישן, אם הושחרו פניו משימוש, פסול. מה הטעם?
 דומיא דמים, שאינם משתנים. ונסתפק רבא - אם הושחרו והחזירן לתוך כבשן האש ונתלבנו, האם כיון שנדחו, נדחו. או כיון שחזרו כשרים.
 רצו להוכיח מדברי רבי אלעזר - 'עץ ארז ואזוב ושני תולעת שהפשיל בהן קופתו לאחוריו - פסולין', והרי שם יכולים לחזור להיות ישרים.
 ונדחה - שם נקלפו מחמת שהפשילן.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)